

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 768: Như Lai Vì Người Phát Tâm Đại Thừa Mà Nói, Vì Người Phát Tâm Tối Thượng Thừa Mà Nói

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 065)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Như Lai vì người phát tâm Đại thừa mà nói, vì người phát tâm Tối thượng thừa mà nói.】

Đây là nói về duyên khởi. Đối tượng của Kinh Kim Cang là hạng người nào, đoạn nhỏ này đã giảng rất rõ ràng, rất minh bạch. Do đây có thể biết, chúng ta đọc tụng Kinh Kim Cang, tu học pháp môn Bát Nhã, tự mình lại cảm thấy không được thọ dụng. Bộ kinh này được chư Phật tán thán, chư Bồ Tát tán thán, chư vị Tổ sư đại đức qua các thời đại, bất luận là thuộc tông phái nào, bất luận là tu học pháp môn nào, thấy đều tán thán rộng khắp, đây tuyệt đối không phải là giả. Tại vì sao chúng ta tu học lại không đắc lực? Đọc đến câu này chúng ta cần phải giác ngộ, là do chúng ta chưa phát tâm Đại thừa. Đại thừa là gì? Là Bồ đề tâm, chúng ta chưa phát Bồ đề tâm.

Có lẽ các đồng tu cảm thấy rằng “tôi đã phát Bồ đề tâm rồi”, đó là do chính bạn tự cho rằng mình đã phát. Bồ đề tâm là gì? Không biết. Bồ đề tâm là gì cũng không biết, vậy thì cái bạn phát là tâm Bồ đề gì đây? Tâm Bồ đề nếu nói một cách cụ thể, chính là Tịnh nghiệp tam phước. Tầng cao nhất trong tam phước chính là Bồ đề tâm. Do đây có thể biết, Bồ đề tâm là có nền tảng; nếu bên dưới không có nền tảng, thì Bồ đề tâm làm sao có thể phát khởi lên được?

Chúng ta hãy tỉ mỉ, bình tâm mà quan sát, Ngẫu Ích Đại sư trong tác phẩm *Yếu Giải*, tuy rằng nói rất đơn giản: “Chân tín, phát nguyện, nhất tâm cầu sinh Tịnh độ”, cái tâm này chính là Vô thượng Bồ đề tâm. Một người như vậy có hội đủ cái nền tảng bên dưới hay không? Đã hội đủ rồi. Phạm là những người như vậy, bạn đi quan sát họ mà xem, họ hiếu thuận cha mẹ, họ tôn kính sư trưởng, họ có tâm từ bi, họ không làm tổn hại đến hết thảy chúng sinh; như vậy là điều

phước thứ nhất đã đầy đủ rồi. Thứ hai, thọ trì tam quy, cụ túc chúng giới, bất phạm oai nghi, họ cũng đã hội đủ rồi. Có thể họ chưa từng thọ qua Tam quy y, tức là cái hình thức Tam quy thì họ không có, nhưng họ thực sự đã quay đầu trở lại, chuyên nương tựa vào lời dạy bảo của Phật Đà; đó chính là họ đã thực sự quy y. Họ không có hình thức, nhưng họ có thực chất. Tâm địa của họ thanh tịnh không ô nhiễm, không có ác ý, cái giới đó liền đầy đủ rồi. Họ có thể lão thật niệm Phật; lão thật, chính là oai nghi đã đầy đủ rồi. Có thể thấy được hai điều phước phía trước, họ đã đầy đủ một cách viên mãn.

Chúng ta tự mình hãy bình tâm mà phản tỉnh xem, chúng ta đã đầy đủ hay chưa? Thực sự vẫn còn có vấn đề. Chúng ta đã làm được hiếu dưỡng cha mẹ hay chưa? Điều này ở phần trước đã giảng qua rất nhiều lần, không cần phải lặp lại và nói chi tiết nữa. Không chỉ là nuôi dưỡng thân của cha mẹ, mà còn phải dưỡng tâm của cha mẹ, dưỡng chí của cha mẹ; ý nghĩa của chữ “hiếu dưỡng” rất sâu và rất rộng. Phụng sự sư trưởng, những điều thầy giáo chỉ dạy chúng ta, chúng ta đã nghiêm túc, nỗ lực thực hành hay chưa? Nghiêm túc, nỗ lực đi làm, đó mới thực sự là phụng sự sư trưởng. Không phải là đối với thầy giáo thật cung kính, mọi thứ đều hầu hạ thầy thật chu đáo; thầy giáo không yêu cầu những thứ này. Thầy giáo là người truyền Đạo, bạn thực sự có thể tiếp nhận, thực sự có thể mang Đạo ấy mà phát dương quang đại, thầy giáo mới hoan hỷ.

Có phải thực sự đầy đủ tâm từ bi, thực sự tu Thập thiện nghiệp đạo hay không? Đây là điều phước thứ nhất, là nền tảng của nền tảng. Cho nên nói, học Phật bắt đầu học từ đâu? Bắt đầu học từ chỗ này, không bắt đầu học từ chỗ này thì không thể nào thành tựu được.